

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 631

гр. Русе, 05.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в закрито заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Антоанета Атанасова

като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Гражданско дело № 20224500100259 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от ИВ. Н. Б. чрез адв. Н. Б. против П. П. П.. Поради констатиране от съда нередовности, исковата молба е оставена без движение, като с Разпореждане № 1514/16.06.2022 г. на ищеца са дадени указания за отстраняването им. В изпълнение на това, с молба вх. рег. 6295/04.07.2022 г. ищецът е изложил подробни фактически твърдения и правни съображения, за да обоснове правния си интерес от предявените от него обективно съединени иски. Изрично е уточнил, че предявява отрицателен установителен иск за собственост, както и иск за установяване на нищожност на нотариално удостоверяване поради противоречие със закона.

При проверка допустимостта на исковата молба, съдът констатира че в настоящия случай ищецът обосновава исковите си претенции със следните фактически твърдения:

Заявява, че е взискател на „Б.“ ООД по изп. д. № 42982016 г. по описа на ЧСИ В. М., по което било насочено принудително изпълнение чрез изнасяне на публична продан на процесния недв. имот. На 13.12.2021 г. обаче получил разпореждане от съдебния изпълнител, че проданта се спира въз основа на искане на ответника П.П. с приложен към него нот. акт за собственост на недв. имоти, придобити по давност от 8.10.2020 г. Обосновава правния си интерес с възможността да придобие права, ако отрече правото на ответника с оглед постановлението на ЧСИ за спиране на публичната продан. Заявява, че в случай, че се установи, че ответникът не е собственик на процесния недв. имот, ищецът ще може да се удовлетвори за вземането си от „Б.“ ООД, като и си възложи чрез участие в публична продан процесния недв. имот и по този

начин стане собственик на същия. Ще реализира така правното си очакване да придобие този имот.

Относно втория предявен иск, да бъде прогласен като нишожен нот. акт с вх. рег. № 10328/08.10.2020 г., акт № 1, том 28, дело № 5883/2020 г. като издаден в противоречие на закона с оглед нарушението на разпоредбите на чл. 574 ГПК, вр. чл. 576, вр. чл. 584, вр. чл. 575 ГПК отново обосновава правния си интерес с възможността да защити правните си очаквания да стане собственик на този имот.

При така направените уточнения и формулиран петитум, съдът намира предявените иски за процесуално недопустими поради липса на правен интерес. Съображенията за това са следните:

От фактическите твърдения и отправеното до съда искане става ясно, че ищецът като вискател на „Б.“ ООД по изп. дело очаква чрез публичната продажба на процесния недв. имот, удовлетворявайки вземането си от длъжника, да придобие и неговия недв. имот, като същият му бъде възложен на публична продажба и той да стане негов собственик. Подобно очакване обаче не обосновава защитим от закона правен интерес от провеждане на настоящото производство. Обстоятелството, че ищецът бил вписал възбрана върху имота в случая е ирелевантно, тъй като възбраната не е вещно право. По-същественото в случая е обаче, че за да може да бъде продължено принудителното изпълнение, следва да се установи със сила на присъдено нещо по отношение на „Б.“ ООД, че ответникът П.П. не е собственик на процесния недв. имот, т. е. да отпадне легитимиращото действие на акта по отношение на длъжника в изп. производство, а не по отношение на вискателя. Само тогава съдебният изпълнител ще може да проведе публичната продажба. Установяването със сила на присъдено нещо в отношенията само между ищеца - вискател и ответника /трето лице, заявило самостоятелни права върху имота/ не може да доведе до такъв правен резултат. В крайна сметка принудителното изпълнение се провежда заради задължения на „Б.“ ООД, за събирането на които е извършен опис на НЕГОВ недв. имот. Няма как този изпълнителен способ да бъде осъществен докрай, ако не се разреши конкуренцията на права /в случая на собственост/ между „Б.“ ООД и отв. П.П.. Ищецът обаче изрично заявява, че не предявява иск по чл. 134 ЗЗД, който при евентуално изложени твърдения за бездействието на длъжника му, би бил допустим. Такива твърдения и съответстващо на тях искане обаче не само, че няма, но и от изложените в молбата- уточнение от

10.06.2021 г. твърдения се установява, че спирането на изп. дело е постановено като обезпечителна мярка по гр. д. № 3250/2021 г. на РРС, висящо към настоящия момент като въззивно пред Окръжен съд Русе. От извършена от съда служебна справка по в. гр. д. № 269/2022 г. се установява, че същото е образувано по искова молба на „Б.“ ООД против П. П. П. с правно основание чл. 108 ЗС, вр. чл. 537, ал. 2 ГПК относно два недв. имота, единият измежду които е и процесният - СОС с идентификатор 63427.2.5554.1.28. След приключване на това производство с влязъл в сила съдебен акт ще се разреши окончателно спорът между длъжника в изп. производство и претендиращия да е придобил по давност процесния имот ответник и в зависимост от изхода му ще продължи или ще се прекрати принудителното изпълнение върху имота за удовлетворяване вземането на ищеца И.Б., респ. би се реализирало правното му очакване на придобие собствеността на имота чрез възлагане. Подобен правен резултат, в случай на позитивно за ищеца Б. решение по настоящото производство, не би могъл да бъде постигнат.

Що се отнася до втория предявен иск - за прогласяване на нищожност на нот. акт поради издаването му в противоречие със закона - нарушението на разпоредбите на чл. 574 ГПК, вр. чл. 576, вр. чл. 584, вр. чл. 575 ГПК следва да се отбележи следното:

Дори да бъде уважен той, между страните би се оказал непререшим със сила на пресъдено нещо единствено спорът за валидността на нотариалното удостоверяване, но не и въпросът дали правото на собственост върху процесния имот принадлежи на ответника. Това е така защото КНА е израз на волята на владелеца да се възползва от придобивна давност и ако действително предпоставките за издаването му са налице, придобита е и собствеността от владелеца, независимо от валидността на нотариалния акт. Следователно предявяването на самостоятелен иск относно нищожността на нотариалното удостоверяване не би могло да отрече съществуването или не в патримониума на ответника на субективното материално право на собственост. Наред с това в Решение № 75/16.07.2015 по дело № 6599/2014 на ВКС, ГК, II г.о. е прието, че е недопустимо констативният нотариален акт да бъде атакуван като нищожен на основанията по чл. 26 ЗДД, които важат за сделките, тъй като не удостоверява такава. Следователно, искът за прогласяването на нищожността на КНА поради противоречие със закона е недопустим с оглед липсата на правен интерес за ищеца от неговото

предявяване.

По горните съображения предявените в настоящото производство искове се явяват недопустими, поради което на основание чл. 130 ГПК исковата молба следва да бъде върната.

Така мотивиран, Русенският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК искова молба с вх. № 3986/28.04.2022 г., с която ИВ. Н. Б. чрез адв. Н. Б. е предявил против П. П. П. искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК - да бъде признато за установено, че ответникът не е собственик на СОС с идентификатор 63427.2.5554.1.28 и да бъде прогласена нищожността на с вх. рег. № 10328/08.10.2020 г., акт № 1, том 28, дело № 5883/2020 г. като издаден в противоречие на закона поради нарушение на разпоредбите на чл. 574 ГПК, вр. чл. 576, вр. чл. 584, вр. чл. 575 ГПК.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 259/2022г. по описа на Окръжен съд Русе.

Определението подлежи на обжалване пред АС Велико Търново с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____